

РЕШЕНИЕ

№ 1062

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Георги Бозуков

Адриан Янев

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10903** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП-С., срещу Решение от 20.07.2021 г. по НАХД № 9219/2020 г. по описа на СРС, НО, 101 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 514785-F540382/01.06.2020 г., издадено от Зам. - директора на ТД на НАП-С., с което на [фирма] на основание чл. 180, ал. 1 от ЗДДС са наложени осем наказания „имуществена санкция“ в размер от по 500 лв. за извършени осем нарушения по чл. 86, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС, вр. с чл. 86, ал. 2 от ЗДДС. Със същото решение ТД на НАП-С. е осъдена да заплати на [фирма], разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 510лв. за процесуално представителство по делото пред СРС.

В касационната жалбата се поддържа, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно. Излага се, че допуснатото частично несъответствие между фактическото описание на нарушенията и дадената им правна квалификация съставлява неправилно приложение на материалния закон, което е основание за изменение на НП, чрез посочване на вярната правна квалификация на нарушенията от съда, при спазване на принципа, че наказаното лице се защитава срещу фактите, а не срещу правната им квалификация. Моли се решението на СРС да бъде изцяло отменено и потвърдено издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Н., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - [фирма] - в съдебно заседание се представлява от адв. Я., с пълномощно по делото, която моли да се остави жалбата без уважение и се потвърди решението на СРС.Претендира разноски по представен списък на разноските.От същия в срока е постъпил и отговор по касационната жалба, с изложени аргументи за законосъобразност на решението, по мотивите изложени в него.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който излага становище за правилност на решението и неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 23.01.2020 г. в офис „Център” при ТД на НАП -С., адрес [улица], при извършена проверка на „ЪРБЪН КУЛТУРА" с ЕИК[ЕИК], възложена с Р. № П-22220320013961-ОРП-001/21,01.2020 г. и констатирано, че дружеството в качеството си на регистрирано и задължено по ЗДДС лице, не е начислило ДДС в общ размер на 678.34 лева за осъществени облагаеми доставки в законоустановените срокове. В хода на проверката установено, че [фирма] е осъществило облагаеми доставки с предмет „паркинг” и „Г.Т.П.” през 2019 г. на [фирма] с ЕИК:[ЕИК], за които доставки е издало 13 бр. фактури, които не са включени в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди, както следва:

1.За данъчен период месец 01.2019 г., дружеството е издало фактура № [ЕГН]/02.01.2019 г. с предмет на доставка „услуга”, със стойност на данъчна основа в размер на 300.00 лв. и ДДС в размер на 60.00 лв. с получател [фирма]. Фактурата не била включена в дневниците за продажби за период януари 2019 г., респективно размерът на дължимия данък от 60.00 лв. върху тази сума не е бил включен при определяне на резултата за данъчен период месец януари 2019 г. в подадената в законоустановения срок справка - декларация по чл. 125 от ЗДДС, с вх. № 22031372123 /13.02.2019 г. Нарушението извършено на 14.02.2019г.

2.За данъчен период месец 02.2019 г. дружеството издало фактура № [ЕГН]/02.02.2019 г., с предмет на доставка „услуга”, със стойност на данъчна основа в размер на 300.00 лв. и ДДС в размер на 60.00 лв. с получател [фирма].Фактурата не е включена в дневниците за продажби за период февруари 2019 г., респективно размерът на дължимия данък от 60.00 лв. върху така посочената сума не е бил включен при определяне на резултата за данъчен период месец февруари 2019 г. в подадената в законоустановения срок справка - декларация по чл. 125 от ЗДДС, вх. № 22031377212 /13.03.2019 г. Нарушението извършено на 14.03.2019г.

3.За данъчен период месец 03.2019 г. дружеството издало фактура № [ЕГН]/03.03.2019 г. с предмет на доставка „услуга” със стойност на данъчна основа в размер на 300.00 лв. и ДДС в размер на 60.00 лв. и фактура № [ЕГН]/31.03.2019 г., с предмет

на доставка „услуга” със стойност на данъчна основа в размер на 300.00 лв. и ДДС в размер на 60.00 лв. с получател [фирма]. Фактурите не били включени в дневниците за продажби за период март 2019 г., респективно размерът на дължимия данък от 120.00 лв. върху така посочените суми не бил включен при определяне на резултата за данъчен период месец март 2019 г. в подадената в срока справка-декларация по чл. 125 от ЗДДС, вх. № 22031380994 /11.04.2019 г. Нарушението извършено на 15.04.2019 г.

4.3а данъчен период месец 05.2019 г. дружеството е издало фактури № [ЕГН]/01.05.2019 г. с предмет на доставка „услуга”, със стойност на данъчна основа в размер на 300.00 лв. и ДДС в размер на 60.00 лв.; № [ЕГН]/ 04.05.2019 г., с предмет на доставка „услуга”, със стойност на данъчна основа в размер на 45.83 лв. и ДДС в размер на 9,17 лв. и № [ЕГН]/16.05.2019 г. с предмет на доставка „услуга”, със стойност на данъчна основа в размер на 45.83 лв. и ДДС в размер на 9.17 лв., с получател [фирма]. Фактурите не били включени в дневниците за продажби за период май 2019 г., респективно размерът на дължимия данък от 78.34 лв. върху така посочените суми не е бил включен при определяне на резултата за данъчен период месец май 2019 г. в подадената в законоустановения срок справка - декларация по чл. 125 от ЗДДС, вх. № 22031391501/12.06.2019 г. Нарушението извършено на 14.06.2019 г.

5. За данъчен период месец 06.2019 г. дружеството издало фактури № [ЕГН]/06.06.2019 г., с предмет на доставка „услуга”, със стойност на данъчна основа в размер на 300.00 лв. и ДДС в размер на 60.00 лв. и № [ЕГН]/ 30.06.2019 г., с предмет на доставка „услуга”, със стойност на данъчна основа в размер на 300.00 лв. и ДДС в размер на 60.00 лв. с получател [фирма]. Фактурите не били включени в дневниците за продажби за период юни 2019 г., респективно размерът на дължимия данък от 120.00 лв. върху така посочените суми не е бил включен при определяне на резултата за данъчен период месец юни 2019 г. в подадената в законоустановения срок справка - декларация по чл. 125 от ЗДДС, с вх. № 22031397613 /12.07.2019 г. Нарушението е извършено на 15.07.2019 г.

6 . За данъчен период месец 09.2019 г. дружеството е издало фактури № [ЕГН]/01.09.2019 г. с предмет на доставка „услуга”, със стойност на данъчна основа в размер на 300.00 лв. и ДДС в размер на 60.00 лв. и № [ЕГН]/ 10.09.2019 г. с предмет на доставка „услуга”, със стойност на данъчна основа в размер на 300.00 лв. и ДДС в размер на 60.00 лв. с получател [фирма]. Фактурите отново не били включени в дневниците за продажби за период септември 2019 г., респективно размерът на дължимия данък от 120.00 лв. върху така посочените суми не е бил включен при определяне на резултата за данъчен период месец септември 2019 г. в подадената в срока справка - декларация по чл. 125 от ЗДДС, вх. № 22031412657/11.10.2019 г. Нарушението извършено на 14.10.2019 г.

7. За данъчен период месец 10.2019 г. дружеството издало фактура № [ЕГН]/02.10.2019 г., с предмет на доставка „услуга”, със стойност на данъчна основа в размер на 300.00 лв. и ДДС в размер на 60.00 лв. с получател [фирма]. Фактурата не била включена в дневниците за продажби за период октомври 2019 г., респективно размерът на дължимия данък от 60.00 лв. върху така посочената сума не е бил включен при определяне на резултата за данъчен период месец октомври 2019 г., в подадената в законоустановения срок справка - декларация по чл. 125 от ЗДДС с вх. № 22031418413 /13.11.2019 г. Нарушението извършено на 14.11.2019 г.

8. За данъчен период месец 12.2019 г. дружеството издало фактура № [ЕГН]/01.12.2019 г., с предмет на доставка „услуга”, със стойност на данъчна основа в размер на 300.00 лв. и ДДС в размер на 60.00 лв, с получател [фирма]. Фактурата не била включена в дневниците за продажби за период декември 2019 г., респективно размерът на дължимия данък от 60.00 лв. върху тази сума не е бил включен при определяне на резултата за данъчен период месец декември 2019 г. в подадената в законоустановения срок справка - декларация по чл. 125 от ЗДДС, вх. № 22031428453 /13.01.2020 г. Нарушението извършено на 14.01.2020 г.

Прието е, че [фирма] с ЕИК[ЕИК] е издало данъчни документи, за осъществените облагаеми доставки, спазвайки разпоредбата на чл. 113, ал. 4 от ЗДДС, но не е включило размера на дължимия данък в съответните данъчни периоди Януари, Февруари, Март, Май, Юни, Септември, Октомври и Декември 2019 г., като не е посочило описаните по-горе фактури в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди. В акта е посочено, че с гореописаното деяние е нарушен състава на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ във връзка с чл. 86, ал. 2 от ЗДДС, като са нарушени разпоредбите на чл. 86, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС, вр. с чл. 86, ал. 2 от ЗДДС.

Във основа на акта било издадено НП № 514785-F 540382 от 01.06.2020 г. от Заместник -директор на ТД на НАП - С., с което на дружество [фирма] на основание чл. 180, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ са наложени осем наказания - „имуществена санкция” в размер на по 500,00 /петстотин/ лева, всяко едно от тях, за извършени осем нарушения на чл.86, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от ЗДДС във вр. с чл.86, ал.2 от ЗДДС.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи и при спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Както правилно е констатирал СРС, безспорно е установено, че дружеството е санкционирано за това, че в качеството си на регистрирано и задължено по ЗДДС лице, не е начислило ДДС в общ размер на 678.34 лева за осъществени облагаеми доставки в законоустановените срокове. Посочените дати, на които се твърди, че са извършени отделните нарушения, макар и да не са отнесени към конкретна правна норма, съвпадат със срока за подаване на декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал. 3, съгласно разпоредбата на чл.125, ал.5 от ЗДДС. Същевременно по всеки един данъчен период, който е описан, е посочено, че съответната справка - декларация по чл.125 от ЗДДС за съответния период е подадена от дружеството в законоустановения срок.

Съгласно чл. 124, ал. 2 от ЗДДС регистрираното лице е длъжно да отрази издадените от него или от негово име данъчни документи, както и отчетите за извършените продажби по чл. 119 в дневника за продажбите за данъчния период, през който са издадени. Видно от дневника за продажби на дружеството, както и от събраните гласни доказателства пред въззивната инстанция, посочените фактури са били включени в дневника за продажбите на по-късен етап, в случая за м. 12/2019 г.

Съгласно чл. 86, ал. 2 ЗДДС данъкът е дължим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите, когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по този закон - за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем. Конкретният случай касае първото предложение на цитираната разпоредба, доколкото се касае за издадени през месеците 01, 02, 03, 05,

06, 09, 10, 12 на 2019г. 13 бр. фактури, следователно и данъкът е дължим от регистрираното лице за този период.

По смисъла на чл. 86, ал. 1 ЗДДС начисляването на изискуемия данък се осъществява при изпълнение на всяко едно от трите задължения, разписани по т. 1, т. 2 и т. 3 ЗДДС. Съгласно чл. 180, ал. 1, изречение първо ЗДДС регистрирано лице, което като е длъжно, не начисли данък в предвидените в този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на неначисления данък, но не по-малко от 500 лева. В хипотезата на санкционната разпоредба е посочено единствено, че административното наказание се налага на задължени регистрирани лица, които не начислят данък в законоустановения срок.

В конкретния случай не се оспорва дължимостта на данъка по смисъла на чл. 86, ал. 2 ЗДДС, а се констатира неговото неначисляване по реда на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 ЗДДС в срок, които норми контролните органи не са посочили ясно и еднозначно, както правилно е прието от СРС. Веднъж е посочено, че е осъществен състав на нарушение по чл.86, ал.1, т.2 и т.3 от ЗДДС, а след това този по чл.86, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от ЗДДС. Същевременно от фактическа страна се сочи, че [фирма] е издало данъчни документи, за осъществените облагаеми доставки, спазвайки разпоредбата на чл. 113, ал. 4 от ЗДДС, но не е включило размера на дължимия данък в съответните данъчни периоди Януари, Февруари, Март, Май, Юни, Септември, Октомври и Декември 2019 г., като не е посочило описаните по-горе фактури в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди. От приложените по делото доказателства се установява начисляването на ДДС по смисъла на чл. 86, ал. 1, т. 1 ЗДДС - т.е. издаване на данъчни документи за осъществените облагаеми доставки, което съответства на фактическото описание, но същото противоречи с посочената за нарушена разпоредба на чл.86, ал.1, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС. Правилен в тази връзка се явява изводът на съда, че с това съществено е било ограничено правото на защита на санкционираното дружество, последното винаги се явява съществено нарушение, което е самостоятелно основание за отмяна на НП, като незаконосъобразно.

При така установеното, настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 143 от АПК, във връзка с чл. 36, ал. 2 от ЗА в размер на сумата от 500лв., съгласно представения по делото списък на разноските и доказателства за плащането им.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.07.2021 г. по НАХД № 9219/2020 г. по описа на СРС, НО, 101 състав.

ОСЪЖДА НАП да заплати на [фирма],[ЕИК], сумата от 500 /петстотин/лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.